No. 253. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 3,00; voor de buitensteden *f* 3,50; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 10 FEBRUARIJ.

STATISTIEK.

5e LIJST.

BEVOLKING VAN HET RIJK,

op den 1e Januarij 1840 (1).

In het geheel 2,859,208
Katholijk deel der Bevolking 1,100,199
Niet-Kath. „ „ „ 1,759,009
Verhouding: 2 Katholijken tegen 3 Protestanten.

V. Ministerie van Buitenlandsche Zaken (2).

Minister N. L. graaf van Randwijck (3). P
Secret.-Generaal J. Z. Mazel. P
Referendaris Mr. C. le Clercq. P
Secretaris der Cijfers J. A. van Deventer. P
Hoofdcommies J. van Lokhorst. P
Commiesen E. G. Bruins. P
L. Arts. P
F. J. Carré P
Adj. Comm. H. C. Byvanck. P
E. G. G. J. Bruyns. P
Mr. H. A. van Dijk. P
D. Bruyning. P
J. P. baron van Aersen Beijeren van Voshol (*tijdelijk geattacheerd.*) P

De namen van lagere Beambten ontbreken.

Ministers van Z. M. bij de Buitenlandsche Mogendheden.

Amerika. (*Vereenigde Staten* van)
Raad van Legatie Zaakgel. Mr. F. A. W. baron Testa. K
Baden.
Min.-Resid. en Consul-Gen. T. J. Travers. P
België.
Envoyé extraord en Min. Plenipotentiaris baron A. A. Bentinck. P
Raad van Legatie Jhr. Mr. G. M. C. Hooft. P
Secretaris van Legatie baron W. H. van der Duyn. P
Beijeren (zie *Wurtemberg.*)
Brazilië . . . .
Brittannië. (*Groot-*)
Buitengewoon Gezant en gevolmagtigd Minister G. graaf Schimmelpenninck. P
Raad van Legatie Jhr. Mr. A. J. L. Stratenus. P
Denemarken (ook bij *Zweden* en *Noorwegen.*)
Minister-Resident Jhr. Mr. E. M. A. Martini. P
Duitsche Bondsvergadering.
Envoyé en Min. Plenip. Jhr. F. H. W. van Scherff. P
Raad van Legatie P. A. Rhur. P
Secretaris van Legatie. Mr. H. C. du Bois. P
Frankfort (vrije stad.)
Minister Plenip. F. W. H. van Scherff. P
Raad van Legatie Jhr. J. G. E. A. van Panhuys. P
Frankrijk.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. R. baron Fagel. P
Raad van Legatie baron Mr. J. L. H. A. Gericke. K
Kanselier F. Faber. P
Griekenland.
Waarnemend Consul-Generaal Gropius. P
Hanover.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. Jhr. W. G. Dedel. P
Hanzesteden.
Minister-Resident Jhr. W. G. Dedel. P
Hessen-Darmstad (zie *Francfort.*)
Hessen-Kassel (Idem.)
Kerkelijke Staat.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. A. graaf de Liedekerke Beaufort. K
Kanselier Magrini. P
Mexico.
Nassau (zie *Francfort.*)
Oostenrijk.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. J. B. D. A. baron van Heeckeren van Beverwaard. K
Secretaris van Legatie M. J. graaf van Zuylen van Nyevelt. P
Portugal (zie *Spanje.*)
Pruissen.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. A. C. J. baron Schimmelpenninck van der Oye. P
Secretaris van Legatie Graaf Mr. L. G. J. F. de Paul Duchastel. K
Rusland.
Envoyé extraord. en Min. Plenip. W. baron Mollerus. P
Secretaris van Legatie Graaf C. M. G. E. van Bylandt. P
Sardinië (zie *Kerkelijke Staat.*)
Saxen (zie *Pruissen.*)
Saxen-Weimar (idem.)
Spanje.
Minister-Resident E. baron Sirtema v. Grovestins. K
Secretaris van Legatie Mr. M. C. H. Pauw van Wieldrecht. P
Kanselier W. Storr. P
Turkije.
Minister-Resident Baron N. W. Mollerus. P
Kanselier en Thesaurier D. D. Salzani. P
Wurtemberg.
Minister-Resident Jhr. J. C. Gevers. P
Zweden en Noorwegen (zie *Denemarken.*)

Recapitulatie. *Ministerie van Buitenl. Zaken.*
Behalven den Minister 12 Hoofd ambtenaren. Allen Prot.
33 Ministers, Zaakgelastigden en Geattacheerden aan de ambassades van Z. M. bij de Buitenlandsche Mogendheden, 27 Protestanten, 6 Katholijken.

(1) Op den 1 Januarij 1846 bedroeg het cijfer der bevolking van het rijk 3,053,984 zielen. Het zielental der Katholijken was op den 1 Januarij 1846 1,167,451.
(2) Het personeel der ambtenaren aan de departementen van Algemeen Bestuur is genomen uit de *Residentie*- en *Stads-Almanak* voor 1848.
(3) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

VERBETERING

Abusivelijk is in de vorige lijst de Hr. H. Ewijk opgegeven als *Inspecteur der Latijnsche Scholen en van het middelbaar en lager Onderwijs*. Als zoodanig toch fungeert bij het ministerie van Binnenlandsche Zaken de Hr. H. Wijnbeek. P

Voor J. B. Monnié van, voorkomende onder de categorie van Eerste Klerken, gelieve men te lezen: J. B. Monnié van Kieldonk. P

Eene geachte hand doet ons opmerken, dat drie geëmploijeerden bij het Ministerie van Finantiën geplaatst, door ons, wat hunne godsdienst betreft, als Onbekend gekenmerkt, de Israelitische godsdienst belijden. Wij maken dankbaar van deze teregtwijzing gebruik, doch meenen te gelijkertijd te moeten aanstippen, dat daar onze Statistieken bepaaldelijk ten doel hebben te constateren, wie der ambtenaren tot de protestantsche godsdienst, wie tot de katholijke behooren, eene wijziging in de rubriek der Onbekenden, de opgegevene verhouding tusschen protestantsche en katholijke ambtenaren in geene deele verandert.

NB. *Een eerste vereischte van statistische opgaven is naauwkeurigheid. Wij hebben ons dan ook beijverd met de meest mogelijke zorgvuldigheid alle misstellingen ten aanzien van de godsdienstige gezindheid der in onze lijsten genoemde Ambtenaren te vermijden. 't Zou echter bij eenen arbeid van dien omvang niet geheel onmogelijk zijn dat daarin nog eene enkele misstelling werd aangetroffen. Mogt dit het geval zijn, dan verzoeken wij elk en een iegelijk, die eene zoodanige misstelling ontdekt, ons daarvan onmiddellijk kennis te geven. Wij zullen ons dan haasten, die terstond te herstellen.*

AMSTERDAM, 9 Februarij.

Onder de vrijheid-doodende bepalingen, welke in het nieuwe strafwetboek zijn voorgesteld, is er eene, welke wij nog niet hebben behandeld. Zij is te vinden in art. 2 van den vierden titel, tweede boek en luidt als volgt:

»Eene openbare godsdienstoefening of godsdienstige plegtigheid mag niet dan binnen de daartoe door de regering ingewilligde of erkende gebouwen of besloten plaatsen worden gehouden.

»Bij overtreding wordt zij, na gedane waarschuwing, door het openbaar gezag belet, en worden de aanleggers en de hoofden, en zij, die de plaats daartoe hebben afgestaan, met geldboete van 10 tot 100 guldens, en bij herhaling met correctionnele gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden en geldboete van 50 tot 300 gulden, te zamen of afzonderlijk gestraft."

Voorzeker de zaak is in het noordelijk gedeelte van Nederland van geen belang, omdat zij daar van geene toepassing is. Onder ons Katholijken van het noorden des rijks, is er niemand, die het zoude willen wagen, hier te bestaan, wat de Katholijken gerustelijk vermogen in de straten van Constantinopel onder de Turken. De Nederlanders zijn heden ten dage zoo verre niet gevorderd in verdraagzaamheid, als de aan den Bosphorus legerende Mahomedanen. Wij gelooven daarom gaarne, dat de Katholijke plegtigheden, gevierd op openbare plaatsen, daar, waar vele Protestanten aanwezig zijn, zouden kunnen aanleiding geven tot verstoring der orde, zoo niet der openbare rust; en de ons aangeboren zucht voor rust en vrede gebiedt ons dus van zelf, ons, in het belang van dien vrede, te onthouden van dergelijke godsdienstige verrigtingen. Dat de Protestanten tot meerdere geruststelling zich wapenen met strafbepalingen, ten einde zulke plegtigheden des noods met den sterken arm te weren, dat begrijpen wij volkomen, en uit liefde voor den vrede zouden wij er over zwijgen.

Maar dat men de onverdraagzaamheid zoo ver drijft, van ook in die streken, waar de bevolking geheel katholijk is, en misschien geene of althans onbeduidend weinige Protestanten gevonden worden, de katholijke plegtigheden op openbare plaatsen te verbieden, welke daar, door alle eeuwen heen ongehinderd, hebben plaats gehad, en in de zeden en behoeften van het volk zijn ingeworteld, dat is niet stilzwijgend te gedoogen.

Diezelfde liefde tot rust en vrede noopt ons de wetgevende magt te waarschuwen, dat zij voorzigtig zij. Want gelijk in het noordelijk gedeelte van het rijk het toelaten der katholijke plegtigheden op de openbare plaatsen zou kunnen aanleiding geven tot rustverstoring, zoo ook kan omgekeerd het verbod dier plegtigheden, daar waar zij sinds eeuwen gebruikelijk zijn, evenens tot rustverstoring brengen.

Wij zien ook niet, welke redenen er zouden kunnen bestaan, om nu, in de negentiende eeuw te gaan afbreken, wat alle eeuwen daar hebben geëerbiedigd.

Dat welligt een of ander Protestant, in die streken woonachtig, daarop heeft aan te merken, dat laat zich ligt veronderstellen; maar wij durven ons gerustelijk beroepen op de meerderheid der in Limburg woonachtige Protestanten; wij zijn er zeker van, dat zij de afschaffing dier plegtigheden niet wenschen. Zij hebben de overtuiging, dat zij te zeer in het volkskarakter zijn ingeworteld, dan dat men daarvan billijkerwijze, en tevens zonder gevaar het offer kan vragen.

Als wij dus naar eene reden zoeken, die de regering heeft genoodzaakt, om een algemeen verbod daaromtrent voor te stellen, wij kunnen die alleen vinden in een fanatiek drijven van sommige Protestanten in het noorden des rijks, die er op uit schijnen te zijn blijken te geven van hunne godsdienstige heerschzucht over de Katholijken, zelfs dáár, waar geene Protestanten wonen.

Dit is des te onbegrijpelijker, omdat wij Katholijken in dat stuk de grootste toegevendheid bezigen.

Hoe dikwijls worden niet onze katholijke plegtigheden in het openbaar geparodiëerd? In de schouwburgen bij voorbeeld. Wie reclameert daar ooit tegen? Wij Katholijken dulden het in lijdzaamheid. Wij verdragen het, dat andersdenkenden zich vermaken in de openbare bespot-

ting van onze heiligste zaken. En wij zouden die niet evenéens openbaar met eerbied mogen ten toon stellen, daar, waar de Katholijken geen aanstoot kunnen geven aan de Protestanten, omdat er geen zijn?

Hoe dikwijls is het niet gebeurd, dat katholijke optogten werden geparodieerd in de openbare straten van onze academiesteden? Dat bisschoppen, priesters en monniken, in hunne kerkgewaden gehuld, aan het einde van den optogt, dronken en eervergeten, aan de protestantsche bevolking werden vertoond? Ook dit hebben wij verdragen.

Maar dan vragen wij, als het Protestanten veroorloofd is, daar waar Protestanten en Katholijken zamen wonen, de katholijke optogten openlijk op 's Heeren straten te parodiëeren; waarom het Katholijken, daar waar zij alleen wonen, niet zou zijn geoorloofd, die optogten met stichtenden eerbied te verrigten?

Is dan een katholijke optogt, als hij met ongebondenheid gepaard wordt voorgesteld, stichtend; en is hij veroordeelingswaardig, als hij met godvruchtigen eerbied geschiedt? Men antwoorde.

Uit weten wij, dat, als openbare losbandige parodiën van de katholijke plegtigheden worden gedoogd dáár, waar Katholijken en Protestanten zamenwonen, en integendeel stichtende ceremoniën verboden, waar niet dan Katholijken zijn, de oorzaak van zulke laakbare partijdigheid geene andere is of kan zijn, dan fanatieke onverdraagzaamheid.

Het IJ vóór deze stad is, in weerwil van den sterken dooi, nog met veel ijs bezet, ofschoon het reeds zeer gevaarlijk is geworden. De landlieden van de overzijde komen thans door een sloep van het Tolhuis naar de stad.

Van Rotterdam schreef men gisteren:

»Heden namiddag omstreeks 5 ure is de Maas hier op nieuw in beweging gekomen en aan het drijven gegaan; spoedig was de rivier voor de stad genoegzaam geheel vrij van ijs en moet dit ook tot aan Brielle en Maassluis het geval zijn; hier en daar ziet men thans alleen nog kleine ijsschotsen drijven.

»Naar men verneemt is het ijs in het kanaal van Voorne gebroken, ten einde de vaart naar Hellevoetsluis open te maken, zoodat de schepen, die te Hellevoetsluis liggen, opvaren."

Voor Arnhem is het ijs den 5 des avonds weggedreven, en in den daarop volgenden nacht is eene groote hoeveelheid ijs die stad gepasseerd. Den 6 des ochtends zat het in den mond van het Pannerdensche kanaal nog vast, en was het water sterk wassende, weshalve men vermoedde, dat de rivier benedenwaarts nog digt was.

Des ochtends van den 6 is ook voor Nijmegen het ijs op de Waal los gegaan, en des avonds te voren het ijs in den mond van den IJssel, bij Westervoort.

Bij Vreeswijk was de Lek den 6 nog digt, maar het ijs wrak, zoodat het niet meer gepasseerd werd.

De Merwede bij Gorinchem was, volgens berigt van gisteren, nog vast, doch de overtogt geschiedde weder veiligheidshalve met schietschouwen, omdat het ijs hier en daar wrak begon te worden.

Volgens de gisteren ontvangen rivierberigten is op de hoofdpunten der bovenrivieren het losgegane ijs doorgedreven. Alleen op de Waal en Nederrijn bij Lent en meer benedenwaarts te Andelst, en vooral te Eck en Wiel had het zich wederom vastgezet, zoodat men uit voorzorg de lagere gedeelten der dijken zou opkisten. — Ook op den IJssel bovenwaarts was het ijs, bij aanhoudend wassenden rivierstand, doordrijvende. In de benedengedeelten van die rivier zat het ijs nog vast. — Het ijs van de Lek bovenwaarts is te Wageningen en aan de Grebbe in beweging geweest, doch heeft zich daarna andermaal gezet. Op de lager gelegen punten langs gemelde rivier was nog geene verandering in de gesteldheid van het ijs ontstaan. Evenmin was zulks het geval op de Merwede en de Maas, behalve, wat laatstgenoemde rivier aangaat, te Maastricht en te Grave, waar de ijsgang was begonnen.

Z. M. heeft den Heer J. P. Vendroux benoemd tot Nederlandsch consul te Calais, en tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw den Heer S. van Heel, te Rotterdam.

'sGRAVENHAGE, 8 Februarij. De hooge raad heeft heden uitspraak gedaan in de bekende zaak, waarbij het de vraag geldt: of directeuren van policie bevoegd zijn de functiën van openbaar ministerie bij de kantongeregten waar te nemen. De raad heeft die vraag *ontkennend* beslist en het ingestelde beroep in cassatie van den heer officier van justitie bij de regtbank te Leyden, *verworpen.*

ROTTERDAM 8 Februarij. Bij de directie van 's rijks werf alhier, is, van wege het ministerie van marine, aanschrijving ontvangen om Z. M. stoomschip *Phoenix*, kommand. J. May, luit. ter zee 1ste klasse, gereed te doen zijn, om, op nader order, naar Madera te vertrekken, ter beschikking van Z. K. H. den prins Alexander. *(N. R. Ct.)*

Een berigt uit Apeldoorn aan het *Handelsblad* meldt, dat aldaar een eigenhandig schrijven ontvangen is van prins Alexander, waaruit blijkt, dat de gezondheids toestand van Z. K. H. niet zoo onrustbarend is als men had gevreesd.

LEYDEN, 8 Februarij. De achtste Februarij, de anders sedert onheugelijke jaren ongestoorde vreugdedag der plegtige en blijde feestviering van de verjaring der stichting onzer Hoogeschool, verkeerde heden zeer onverwacht in eenen dag van treurigheid en sombere stilte.

De echtgenoot van den rector, nog in 's levens bloei, sedert geruimen tijd door eene kwijnende ziekte aangetast, overleed eenige uren voor zijn optreden en dompelde den begaafden spreker in eenen rouw, in welke natuurlijkerwijze de gansche hoogeschool deelde; in eenen rouw, die nog zwaarder moest drukken door de treffende afwisseling van gemoedsaandoeningen van hem, die nu in plaats der vreugde van eenen dag, waarop hij zijne rectorale loopbaan in het openbaar, onder algemeene toejuiching met eere zou hebben besloten, bij het stoffelijk overschot der geliefde ontslapene zoo bitter ondervindt, dat niemand zich beroemen kan op den dag van morgen.

De hoogleeraar Scholten heeft als fungerende rector dit treurige berigt aan hen, die tot bijwoning der plegtigheid waren te zamen gekomen, in eene korte toespraak aangekondigd, die getuigde van zijne deelneming en werd aangehoord met gevoelens van diepe smart over het leed, dat der hoogeschool in haren rector op zulk eene treffende wijze is overkomen. *(L. C.)*

DORDRECHT, 7 Feb. In de vergadering van stemgeregtigde aandeelhouders in de Nederlandsche Handel-Maatschappij, Zaturdag ll. ten raadhuize dezer stad gehouden, is ter vervanging van wijlen den heer B. de Kat, tot plaatsvervangend commissaris der Nederlandsche Handel-Maatschappij voor Dordrecht, de heer B. de Kat. *(Dord. Ct.)*

Naar luid van berigen van Paramariba van den 25sten December is op den 21sten dier maand, des voormiddags ten half twaalf ure Zijne Exc. de gouverneur en bijhebbend gezelschap, na eene afwezigheid van 14 dagen, in eene tentboot, uit de Saramakka in deze stad teruggekeerd, van de inspectie reize, welke hij naar de Coesoewine gedaan heeft.

Op den 13den en 14 December werd door Zijne Exc. het aangewezen terrein onderzocht. — Na eene hoogte van omstreeks 60 voet boven de oppervlakte der rivier overgetrokken te zijn, bereikte men eene kleine uitgestrektheid opgaand bosch, uitkomende aan een wijd uitgestrekt veld van vlak heuvelachtig land, overdekt met hoog opgeschoten gras en in de verte omringd van in volle natuurlijke kracht prijkende bosschen. — Verder voortgaande, kwam men aan eene meer uitgebreide vlakte, in alles gelijk aan de vorige, doch waarvan de aarde eenigzins zwaarder scheen.

Over het geheel luidt het verslag omtrent de bezochte streek zeer gunstig, zoo wel wat betreft de gezonde, schilderachtige natuurlijke ligging en de vruchtbaarheid van het land, als van de geschiktheid en vischrijkheid der Coesoewine rivier, waarin talrijke kreeken uitloopen, en waarvan na onderzoek gebleken is, dat of de Kaimanskreek of de Pattakakreek bij de vestiging eener kolonisatie op het bezochte punt, het doelmatigst zoude zijn, tot aanlegging van een kanaal, ten einde de gemeenschap met de kolonisatie aan de Saramakka en met deze stad grootendeels te verkorten.

Zijne Exc. heeft op deze reize het lepreuzen etablissement Batavia bezocht, alwaar Mgr. Grooff het gezelschap heeft verlaten, en van waar Z. E. naar het etablissement van houtveiling Andresa vertrok, het daar aanwezige stoomzaagtoestel bezigtigde, en de school voor slavenkinderen, onder de leiding der Moravische zuster Voigt met een bezoek vereerde.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 7 Februarij. Sir Stratford Canning, die de discussiën in de Kamer van Afgevaardigden over de Zwitsersche aangelegenheden heeft bijgewoond, staat, zoo men zegt, op het punt, naar Londen terug te keeren.

— Heden is in de Kamer der Afgevaardigden een aanvang gemaakt met de beraadslaging over de paragraaf betreffende de reformistische dagbladen. De heer Duvergier de Hauranne beklom het eerst het spreekgestoelte. Zijne redevoering droeg het kenmerk van eene buitengemeene verwoedheid, doch niet één woord kwam daarin voor, hetwelk niet reeds honderdmaal is gezegd door de verschillende organen der oppositie. De heer Quesnault heeft uit naam der meerderheid den redenaar der linkerzijde beantwoord.

— Laatstleden Zaturdag heeft de prefect van het departement der Seine een luisterlijk diner gegeven aan de geestelijkheid van Parijs en het corps diplomatique. Alle geestelijken hebben gevolg gegeven aan de uitnoodiging, behalve de aartsbisschop, die ongesteld was.

— Wat Mirabeau, de krachtigste en meest vermogende kampvechter op het revolutionnaire spreekgestoelte in Frankrijk nooit heeft durven zeggen, dat heeft de heer Thiers zich durven vermeten uit te brengen, met te verklaren: »De revolutie, ben ik." En echter kon Mirabeau zulks met meerder regt hebben gezegd. Immers hij was de eerste dier staatkundige verwoesters, die tegen de Katholijken en hunne Kerk in Frankrijk hunne woeste stem verhieven. Op zijne kreten, ondersteund door het krijschend geschreeuw van niet minder verwoede aanhangers, werden de troon, eene aloude dynastie, ja de godsdienst zelve omvergeworpen, ofschoon die godsdienst en die mynastie met het bestaan van Frankrijk als het ware sinds eeuwen lang vereenzelvigd waren. En wat kon toch de oorzaak zijn van die verwoedheid van Mirabeau? Hij zelf heeft het verklaard, toen hij bij eene plegtige gelegenheid tot den abt Maury zeide: *»Ik wil, dat voortaan op den Franschen grond nimmermeer het woord van die dweepzucht* (hij bedoelde de godsdienst) *genoemd worde, die het land zoolang geteisterd heeft."* En echter zeide Mirabeau nimmer, wat de heer Thiers gezegd heeft: »De revolutie, ben ik."

Saint-Just, Couthon, Hebert en de zachtmoedige Robespierre voltooiden het werk van Mirabeau; zij bezigden tot hun doel nog krachtiger middelen; door de guillotine sneden zij de spraak en te gelijk het leven af van allen die het durfden wagen zich tegen de onvergelijkelijke nationale vergadering te verzetten. En echter zeiden zij niet wat de heer Thiers gezegd heeft: »De revolutie, zijn wij."

De Eerste Consul, wiens scheppend genie en militair beleid hem tot eene verbazende hoogte had opgevoerd, hij zelf wilde niet, dat men hem in eenig opzigt met den geest der omwenteling vereenzelvigde. In zijne dagen van ballingschap en overdenking, die hij op de akelige rots te midden van den Oceaan doorleefde, verklaarde hij dikwijls, dat hij zich geen denkbeeld kon maken van de wreedaardige vermetelheid, noch van de schandelijke lafhartigheid der regters van Lodewijk XVI, noch van de lijdelijkheid der Parijzenaren op den 20 Januarij.

»*Neen*" riep hij dan met eene edele verontwaardiging uit, *»zóó moet men een braaf man niet doen sterven."* En tot Fouché (onzaliger gedachtenis) die op dienzelfden dag, den 21 Januarij, een bal had durven geven, had Napoleon, (en hij herinnert daaraan op St. Helena) in tegenwoordigheid van het geheele hof der Tuilleriën gezegd: *Mijnheer, het voegt niet te dansen op den sterfdag van een braaf man.* Ziedaar alweder een man van genie, die mede uit de omwenteling is voorgekomen, en echter heeft hij niet gezegd wat de heer Thiers verklaarde. »De revolutie, ben ik."

Maar het moet erkend worden: Napoleon droeg een grooten haat toe aan de woestelingen van 1793. Ziehier hoe hij hen beoordeelde:

»Dikwijls heb ik, door mijne magt, al die revolutionnaire drogredenaars van boven van hun spreekgestoelte in de Seine willen laten werpen. Maar ik werd eens getroffen door een gezegde van den abt Emery ter zake van theologische twist, die ik niet wilde aanhooren.

»Sire, zeide de overste van St. Sulpitius tot mij, God »had voorzeker met één enkel woord den eersten logenaar der wereld, Satan, tot zwijgen kunnen brengen, »ja verpletten, toen hij, Eva willende verleiden, welke »zich op de verzekering van Gods woord beriep, dat zij »niet van de verboden vrucht zou eten, tot haar zeide: »*Neen, gij zult niet sterven*, als wilde hij daarmede »te kennen geven, dat God haar eene onwaarheid had »gezegd. Dit woord van den abt Emery bij den Cardinaal Fesch gesproken," vervolgde de Keizer, »heeft mij altijd getroffen en mij overtuigd dat volken en opperhoofden van natiën zich moeijelijk zouden kunnen verdedigen tegen de stoutmoedigheid en de bedriegerijen van redenaars en schrijvers van eene zekere soort."

En echter heeft de heer Thiers, wien deze denkwijze des Keizers voorzeker niet onbekend zal zijn, in zijne laatste redevoering over Zwitserland een nieuw en betreurenswaardig voorbeeld geleverd van dat heilloos vermogen der vermetelheid en logentaal in den mond eens redenaars. Gedurende meer dan twee uren heeft hij de geschiedenis van Zwitserland verdraaid, de walgelijkste buitensporigheden der radicalen met eene kleur van vaderlandsliefde opgesierd, het brutaalste despotisme met den naam van vrijheid bestempeld, en de eenvoudige en zuivere zeden en gewoonten der godvruchtigste lieden van Zwitserland met den gal zijner bitse spotternij overgoten. De groote Keizer, die zich door die bedriegerijen en vermetelheid verontwaardigd zou hebben, rust thans in de grafkelders van het hotel der Invaliden, maar de revolutionnaire passiën in de Kamer waken nog. Zij hebben de stem beantwoord, die hen kwam vleijen en hun ouden haat weder opwekte tegen alles wat braaf, godsdienstig en vrij is. Wie verwondert zich hierover? Hij, wiens hevige en logenachtige stem zich van het spreekgestoelte liet hooren, was hun sinds lang bekend als de man, die ten allen tijde is uitgevaren tegen de Kerk en hare bedienaren, die de kruisen van de spits der kerkgebouwen in het slijk deed storten; en indien hij heden met zijne lastertaal de Katholijken van Zwitserland tracht te bezoedelen, indien hij den kloosterlingen van den St.

Bernard durft voorwerpen, dat zij benden moordenaren hebben aangevoerd, wel nu, dan heeft hij ook het volste regt van uit te roepen: »De revolutie ben ik," en het radicalisme heeft mede alle regt om hem met zijne uitbundigste toejuichingen te begroeten. *(Ami de la Rel.)*

— De gevangenneming van Abd-el-Kader heeft te Constantinopel eene zeer levendige sensatie verwekt. Men is vooral verwonderd over het door den Emir genomen besluit van zich liever aan christenen dan aan zijne geloofsgenooten over te geven. De Porte heeft hare partij gekozen in het verlies van Algerië en zij behoudt zich slechts de erkenning van dit *fait accompli* voor als eene diplomatieke schadeloosstelling. Wat men er ook van moge denken, de Porte heeft voor Abd-el-Kader nooit iets anders gedaan dan vruchtelooze wenschen gevormd. De ondergang van dat gevreesde opperhoofd, in wien zich de tegenstand aan eene algeheele overmeestering verpersoonlijkte, zal met onderwerping worden aangenomen door het fanatisme der Muzelmans en zal hunne laatste hoop doen verdwijnen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 6 Febr. Indien men den *Neurenb. Correspondent* gelooven mag, dan zouden de Noordsche mogendheden zich op dit oogenblik vereenigen om maatregelen van voorzorg te nemen ten einde zich te wapenen tegen mogelijke voorvallen, die zouden kunnen ontstaan ten gevolge van de ernstige gebeurtenis, die volgens alle waarschijnlijkheid eenmaal, en welligt binnen kort, in Frankrijk zal plaats hebben. Die bepalingen zouden zelfs zoo ver gaan tot het aannemen van zekere militaire maatregelen.

Wij hebben reeds aangemerkt, dat de redevoering van den graaf de Montalembert de onbeteugelde woede van de hoofden der radicale partij in Zwitserland had gaande gemaakt. Niets is onaangenamer voor den huichelaar, dan zich het masker te zien afrukken, waaronder hij eene vreesselijke mengeling van haat, ongodsdienstigheid, willekeur, geweld en onregtvaardigheid verbergt. Maar de feiten, door den welsprekenden verdediger der Zwitsersche vrijheid aangetoond, maken tijdpunten der geschiedenis uit en het brandmerk, dat hij op het voorhoofd der overwinnaars van Friburg en Lucern heeft gedrukt, zal niet worden uitgewischt.

Het is onnoodig de beleedigende uitdrukkingen op te sommen, waarmede de radicale pers in Zwitserland de uitwerking der redevoering van den heer de Montalembert meent te kunnen vernietigen. Die beleedigingen zelve zijn het beste bewijs van de waarheid zijner woorden, en zij zullen slechts eene schande te meer voegen bij alle wandaden, welke het beschaafd Europa ten eeuwigen dage zal verwijten aan de radicalen van Bern en hunne aanhangers.

Volgens berigten uit Constantinopel is de pausselijke nuntius Mgr. Ferrieri, met de stoomboot *Tripoli* aldaar aangekomen en op eene luisterrijke wijze ontvangen. De *Semaphore de Marseille*, dit berigt mededeelende, voegt er bij, dat de gezant op zijn togt naar zijn hotel te Pera door talrijke volkshoopen gevolgd werd, die den kreet deden hooren: Leve Pius IX! Leve de vrijheid van Italie! zoodat de nuntius zich kon verbeelden, dat hij zich in de straten van Rome bevond.

In Egypte is een geschil gerezen tusschen den onderkoning en den consul van Griekenland, ter zake van mishandelingen, gepleegd op den persoon van een Grieksch onderdaan.

ITALIE.

ROME, 30 Januarij. De stad en geheel de Kerkelijke Staat verkeert in de grootste rust, en alle gemoederen schijnen allezins bevredigd te zijn. In Toscanen heeft men geene gisting meer bespeurd; integendeel: de gebeurtenissen van Milaan en Pavia hebben daar geen anderen indruk te weeg gebragt, dan dat men algemeen de strenge maatregelen heeft gelaakt, die door de Oostenrijksche regering dienaangaande genomen zijn.

— De leening met het bankiershuis Lalante te Parijs gesloten, zal eene rente geven van 5 pCt. De intressen zullen jaarlijksch 1°. Junij en 1°. December te Rome of te Parijs ontvangbaar zijn. De schuldbrieven zijn elk van 100 scudi. De inkomsten van het monopolie op zout en tabak zijn verpand voor de geregelde uitbetaling der rente en aflossing van de leening.

— Men verneemt, dat de laatste Fransche paketboot een prachtig kerksieraad, ter waarde van ongeveer ƒ 50,000, als een geschenk van Z. M. den koning der Franschen aan Z. H. Pius IX, te Civita Vecchia heeft aangebragt.

De regering van Milaan heeft den 30 Januarij de volgende bekendmaking afgekondigd:

»Volgens orders van Z. K. H. den aartshertog, onderkoning van Lombardije, wordt ter kennis gebragt, dat tot nader orde, de in- en doorvoer van wapenen en krijgsbehoeften in die provinciën verboden zijn. Onder dit verbod zijn begrepen niet alleen volkomen wapenen, maar ook geweerloopen, bajonetten, sabels, lemmets van degens en zeisen, alsmede buskruid, salpeter, kogels, vuursteenen en capsules. Alle bovengenoemde voorwerpen zullen aan de grenskantoren afgewezen worden.

Geloofhechtend aan een brief uit Turijn, meldt de *Augsb. Zeitung*, dat de Oostenrijksche autoriteiten onderscheidene kisten, met dolken gevuld, hebben aangehouden, die van Zwitserland ingevoerd waren.

Hetzelfde dagblad zegt ook, dat er te Turijn sprake is van een plan, geopperd door de heeren Ochsenheim, Druey en andere Zwitsersche volksleiders, en welke bestaan zou in het aanwenden eener poging om met de wapens in de hand een inval in Lombardije te doen, om de bevolkingen van dat land behulpzaam te zijn in het verdrijven der Oostenrijkers. Te rekenen naar de wijze, waarop de correspondent van het Beijersch blad over dat plan spreekt, schijnt het echter, dat hij dit niet ernstig opneemt.

Uit Livorno wordt, dd. 31 Januarij, gemeld, dat den 29 het stoomschip *Neptunus* van Napels aldaar is aangekomen. De bevolking van Livorno, die koning Ferdinand II als een vijand van Italië beschouwt, meenende, dat de koning zich aan boord van het vaartuig bevond, wilde zich van hetzelve meester maken. Eene deputatie begaf zich naar den markies Ridolfi, minister van binnenlandsche zaken, die zich in die stad bevond, om hem over deze gesteldheid der gemoederen te onderhouden. Daarbij kwam nog, dat het volk van de haven aan het vaartuig geene steenkolen wilde afgeven.

De minister en de deputatie kwamen echter overeen, dat men aan het Napelsche vaartuig kolen zou afleveren.

Dit besluit en eene proclamatie van den minister met dit oogmerk afgekondigd, hadden echter geen gevolg. De proclamatie werd overal afgescheurd en de burgerwacht maakte gemeene zaak met het volk, zoodat de minister aan de equipage van het vaartuig moest bevelen de ruime zee te kiezen, ofschoon het weder zeer onstuimig was. De gewezen minister van policie, de heer del Carretto, bevond zich aan boord van de *Neptunus*.

Te Livorno is voor de slagtoffers der onlusten van Milaan eene plegtige lijkdienst gevierd, waarbij de markies Ridolfi, gouverneur van Livorno en andere aanzienlijke personen tegenwoordig waren. Die dag is evenwel niet zonder onlusten afgeloopen. De menigte vereenigde zich onder de vensters van den markies en uitte de kreten: »Leve Leopold! Leve de constitutie! Genade en vrijheid voor Guerrazzi!" De grootste heethoofden wilden zich zelfs meester maken van een Toscaansch vaartuig, en zich naar het eiland Elba begeven, om er de gevangenen in vrijheid te stellen. De gewapende magt heeft echter het volk bewogen, om uiteen te gaan.

Van Genua wordt dd. 1 Februarij gemeld:

»De *Neptunus*, een Napolitaansch stoomvaartuig, in deze haven aangekomen, had aan boord den veldmaarschalk del Carretto. De komst van dat vaartuig had eene buitengemeene nieuwsgierigheid verwekt en het volk begaf zich in menigte naar het havenhoofd. De gewezen minister had de onvoorzigtigheid van aan wal te stappen en werd herkend. Terstond begon men hem uit te jouwen en van alle kanten te bedreigen, zoodat hij zich genoodzaakt zag, zich weder in te schepen. De heer del Carretto was voornemens, zich naar Turijn te begeven, maar de consul van Napels heeft hem het gevaar van dit besluit doen begrijpen en deed den bevelhebber van den *Neptunus* besluiten, om, zoodra hij kolen ingenomen had, onmiddellijk de haven te verlaten. Het was inderdaad tijd; want het volk, verwoed, maakte zich al gereed de touwen door te hakken, waarmede het vaartuig vast lag. De consul van Napels zag zich genoodzaakt, om het balcon te beklimmen, ten einde het volk tot bedaren te brengen, en met de menigte mede te roepen: »*Leve het Siciliaansche volk!*"

Een Parijsch dagblad (de *Union Monarchique*) meldt mede, dat den 30 Januarij te Genua eenige onlusten hebben plaats gehad, die ernstige gevolgen hadden kunnen na zich slepen, en verhaalt nagenoeg op dezelfde wijze het voorval met de *Neptunus*, zoo als reeds hier boven is gemeld.

De *Courier de Marseille* levert onder dagteekening van den 29 Januarij eenige bijzonderheden aangaande de gebeurtenissen van Napels.

Van den 23 tot den 27 had men in onbeschrijflijke onzekerheid verkeerd aangaande het lot van Sicilië. Den 27 begon eene groote volks-demonstratie. De kreten: Leve Pius IX! Leve de Constitutie! Leve de Koning en de vrijheid! werden gehoord. Op hetzelfde oogenblik werd er eene ontzaggelijke krijgsmagt ontwikkeld; van alle zijden werd alarm geslagen en de troepen bezetten den in groot aantal de straten Toledo, Fonte Medina en Piazza Castello.

In de straat Toledo had een officier een man uit het volk met zijne karwats geslagen; deze voegde hem toe: »Waarom slaat gij mij? Zijn wij niet allen broeders?" De officier bewogen, steeg af en omhelsden den handwerksman onder de toejuichingen des volks. Aan het ander einde van de straat stelde de generaal Statella alle pogingen in het werk om de troepen te beletten vuur te geven op het volk, en elk zijner goede bedoelingen werd begroet met de kreten: Leve Statella! Leve de Constitutie!

De koning, die den geheelen dag in zijn paleis opgesloten was, en elk oogenblik boden en tijdingen ontving, begon in den namiddag ernstig ongerust te worden. Tegen zes uren des avonds onthood hij den heer del Carretto in het paleis en na een ernstigen woordentwist, wilde hij evenwel het leven des ministers in veiligheid brengen door hem aan boord van het stoomschip *Neptunus* te doen inschepen. Dit geschiedde met zeer veel spoed.

Des nachts van den 27 op den 28 was alles rustig. De Koning hield langdurige bijeenkomsten met den hertog de Serra Capriola en den generaal Statella, waarna tot de verandering in het ministerie besloten werd.

Des morgens van den 28, omstreeks 10 ure, was eene aanzienlijke menigte in een koffijhuis bijeen, alwaar een jongeling van aanzienlijke familie eene redevoering over de vrijheid hield, die eene goede uitwerking deed. Zoodra het volk vernam, dat de minister del Carretto de vlugt genomen, en Z. M. biechtvader, P. Coele zich verwijderd had, begon het volk aan de goede meening des Konings geloof te slaan en verwijderde zich.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

BEVALLEN (8 Febr.): H. J. Masch, geb. Krest, D.

OVERLEDEN (4 Febr.): C. Hoogeveen, 61 j. — (6 Febr.): David Franco Mendes, 69 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM 9 Februarij.

Op 9 Vaten Olie dadelijk in April ek. £vl 63½; Sept. en Oct. £vl. 59. *Raapolie* per 6/w ƒ 37¼; Vliegend ƒ 36¼; primo Mei ƒ 35; Sept ƒ 34½, ¾; Oct. 34½; Nov. 34¾, ½; Dec. 34¾. *Lijnolie* per 6/w. ƒ 29½; Vliegend 28½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

8 FEBR.			gebl.	7 FEBR.		4 u.	gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	Ct.	54 5/16	54⅛	&	54¼	54¼
Dito Dito	3	•	65 1/16	65 9/16	•	65⅝	65 9/16
Dito Dito op resc.	3	•	65¾		•		
Dito Dito	4	•	84½	84 9/16	•	84⅝	84⅝
O. I. Leening	4	•	84¼		•		
Amortis. Syndic.	3½	•	83¼	83¼	•	88⅜	83⅜
Handel-Maatschappij	4½	•	162½	162⅝	•	162½	162⅝
Haarlemmermeer	5	•			•		
Aand. Rijn-Spoorweg		•		89½	•		
Aand. Holl S. M.	4½	•	94¼	94	•		
BELGIE	4½	•			•		
Dito	2½	•			•		
Dito bij Rotschild	2½	•			•		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	•	16 11/16	16½	•	16⅝	16⅝
Dito Dito van 510 £		•	15 7/16	15⅝	•	15⅞	15⅞
Dito bij Dito onb. st.	5	•	15½	15⅛	•	15¼	
Dito	3	•	34		•		
Dito Binnenl. à 6 m.	3	•	25 1/16	25⅞	•	25 13/16	25⅞
Coupons Ardoins		•	13⅛	12⅞	•	13⅛	
Passive		•			•		
Deferred		•			•		
Fransche Uitgest.		•	4¾		•		
PORTUGAL, te Londen	3	•			•		
Dito Dito	4	•	27⅜	27⅛	•	27⅜	27¼
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	•	26¾		•		
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	•	104⅛	104¼	•		
Dito Dito 1828 en 1829	5	•	103⅜	103½	•		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	•	95¼		•		
Dito bij Hope	4	•	85 5/16		•		
Dito bij Stieglitz en C°.	5	•	85	84⅞	•		
Cert. te Hamburg	5	•	93½		•		
Inschrijving in Assignat.	6	•		65½	•		
Cert. van Dito	6	•			•		
POLEN, Certific.	4	•			•		
Dito Aand. met Loten fl 300		/			•		
Dito Dito fl 500		•			•		
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt			•		
Dito	5	•			•		
Dito Bank-Actiën					•		

Oostenrijk, Met. 5 pc 96⅞; 2½ pc. 48 15/16, 49, 48 15/16; Napels. Cert. bij L. & B. 89; Braz 5 pc. 85; 1839, 83¼; 1843, 82⅞; Mexico 18⅝; Peru 19½, 20, 19¾; Ecuador 2⅞.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolong. 4 pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 7 Febr. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 95. Certific. 1844, 5 pCt. —.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34⅝; Zigt dito 35; 2/m. Londen 11.95; Zigt Londen 12.02½; 3/m. Lisbon. 41; 3/m. Porto 41; 2/m Petersb. 1.84½.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE, INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

HOLL. IJZEREN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

1848.	Aantal Reizigers.	Opbrengst van Reizigers.	Opbrengst van Goederen, enz.	Totale Opbrengst.
In Januarij	45,723	ƒ 39,506,47½	ƒ 16 258,36½	ƒ 55,764,84

NEDERL. RHIJN-SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

1848.	Aantal Reizigers.	Opbrengst van Reizigers.	Opbrengst van Goederen, enz.	Totale Opbrengst
In Januarij	19,569	ƒ 24 456,95	ƒ 14,751,25½	ƒ 39,208,20½

SPANJE. — Bij koninklijk decreet van 29 Januarij 1848, is eene overeenkomst met de bank van San Fernando goedgekeurd, waarbij deze aan het gouvernement een crediet opent, ten beloope van de geheele staatsbegrooting over 1848, zijnde 1283,631,396 realen.

Die overeenkomst is in de *Gaceta* van 30 Januarij publiek gemaakt.

PORTUGAL. — *Binnenlandsche Schuld.* — Reeds in November ll. werd door de junta van publiek crediet aangekondigd, dat de renten van de Binnenlandsche Schuld over het tweede semester van 1846, successivelijk bij gedeelten zouden betaald worden.

Die betaling wordt nog voortgezet en wel onder de gewone korting van eene *decima* (10 pc.) en voor de helft in geld en de helft in papier.

OOSTENRIJKSCHE AANDEELEN,

GROOT FL. 500.

Dertiende Uitloting van 100 *Seriën, te Weenen, op* 1 *Februarij* 1848.

N°.	85	223	396	658	971	1212	1540	1632	1999	2297
	94	239	483	686	1070	1234	1543	1633	2013	2312.
	95	243	499	708	1088	1245	1544	1709	2059	2342
	127	270	502	788	1124	1295	1552	1722	2084	2355
	154	273	538	818	1141	1386	1557	1752	2143	2363
	155	286	539	827	1144	1395	1558	1863	2154	2388
	179	345	591	871	1181	1409	1594	1866	2159	2390
	186	346	606	888	1182	1459	1615	1935	2243	2417
	192	356	615	925	1193	1470	1621	1943	2268	2467
	194	357	648	966	1211	1531	1627	1981	2271	2485

De trekking der Prijzen geschiedt den 1 Mei aanstaande.

MENGELWERK.

NICOLA MAZZA (1).

Na deze zorg voor den eersten, den voornaamsten van alle standen der maatschappij, ging Mazza verder tot de regtsgeleerden, artsen, kunstenaars. Hij is van oordeel dat niets de onbeschaafdheid en het gebrek aan tucht in de maatschappij meer bevordert dan de ongodsdienstigheid der mannen, die deze vakken uitoefenen, en dit is helaas! een maar al te duidelijk in de oogen springend verschijnsel, waartegen de tot nog toe aangewende middelen weinig of niets hebben gebaat.

In sommige staten vindt men juist onder de lagere ambtenaren en die van den middelstand, in de geneeskundige wereld, en in het militaire leven, de pestbuil, die door dikwijls te barsten, de maatschappij vergiftigt en onheilen voorbereidt, waarvan onze behoudende volksmenners zelfs nog niet den minsten zweem van voorgevoel hebben. Ja de verkeerde wijze van opvoeding aan deze zijde komt maar al te gaarne in scherpe tegenstelling met den priesterlijken werkkring, die daar de meeste vijanden en verkeerde uitleggers vindt, waar hij hare uitstekendste medehelpers had verwacht. Mazza heeft dan ook volkomen gelijk, als hij zegt: »De grondige regtsgeleerde, de bekwame geneesheer, de geniale kunstenaar, met onwrikbare grondbeginselen der christelijke zedeleer, zijn mij van hunnen kant even dierbaar, voor de wereld van even veel gewigt, als de vrome en beschaafde priester in zijnen werkkring. Geene klove van denkwijze of geloof moest zich tusschen beide opdoen, maar veeleer moest er een innig onderling verkeer bestaan, dat alle wereldsche krachten ten goede voert." Volgens deze grondstelling hechtte hij zich van ganscher harte, en met al de liefde die in zijne schoone ziel huist, aan die kweekelingen van het instituut, die na voltooijing der philosophische studiën naar de hoogeschool van Padua moesten vertrekken.

Met gelden, die alleen dezen onbaatzuchtigen menschenvriend ter beschikking staan, huurde hij ten jare 1840 een huis te Padua, waarin hij thans veertig uitstekende jongeliéden onderhoudt, die in de geneeskunde, in de wetenschap van het regt en in andere vakken van wereldlijke kennis studeren, wel is waar onder een heilzaam toezigt, maar in volkomene vrijheid van denken en handelen, zoo als die noodig is voor alle menschen, die in het wereldsch gewoel zich bewegen.

Even als alle zeldzame vernuften, voedt Mazza een onverzoenlijken haat tegen de pedanterie; van daar dan ook dat de spreuk: »de geest bezielt, doch de letter doodt," de eerste levensregel zijner studenten te Padua is. Niets aandoenlijker kan men zich denken dan de gehechtheid dezer jonge lieden aan hunnen meester, die hen dikwijls bezoekt, wien zij al wat in hun hart omgaat geheel onbewimpeld openbaren, terwijl zij zich wijselijk laten leiden zelfs daar waar de sophisterij der hartstogten gewoonlijk alle grenzen overschrijdt, en dijken en dammen doorbreekt. Een zijner meest beminde kweekelingen, Antonio Marini, verried een voortreffelijk schilderstalent, en Mazza zond hem op eigene kosten naar Venetië om zich daar in zijne kunst te volmaken; daar deed Marini de schoonste verwachtingen van zich koesteren, en weldra zou hij eene reis naar Rome ondernemen. Doch eene wreede ziekte knakte deze schoone bloem, en wie de tranen van Mazza over den vroegtijdigen dood des jongelings heeft gezien, weet ook dat iedere vrucht uit de handen des edelen mans voortgekomen, hare meeste waardij ontleent aan de liefde, waarmede hij ze voortbragt. In dezen oogenblik (1847) heeft hij het denkbeeld opgevat, zijnen werkkring terug te voeren tot het eerste punt, waarvan hij uitging, toen hij zijne edele taak opvatte, namelijk tot het landvolk, en eene model- of vormhoeve te stichten, die nergens meer noodig is dan in Italië, ten einde op de krachtdadigste wijze al die verbeteringen mogten worden ingevoerd, die daar, in het vruchtbaarste land van Europa, van onberekenbare gevolgen kunnen zijn. Hij beschouwt die arbeidzaamheid en hare daardoor te verkrijgen grootere voordeelen als eerste voorwaarde tot de opheffing van den boerenstand, die naar zijne berekening, daardoor meer gegoed zou kunnen worden, en door vlijt allengs, ten minste gedeeltelijk, in het bezit van eigendommen geraken, tot dat de dag zal zijn gekomen, waarop de maatschappij, beter inziende wat er noodig is, het met den tijdgeest overeenkomstig zal hebben gevonden, aan de boeren in massa gelijke regten met de burgers te verleenen. Vooreerst staat Mazza, wel is waar, nog alleen met zijn plan, zonder geld en goed, doch naar hetgeen de tot heden gemaakte ondervinding heeft doen zien, mag men met grond verwachten dat het hem niet aan menschenvrienden zal ontbreken, die hem tot de uitvoering zullen in staat stellen.

(1) Zie ons N°. 244, 246, 247 en 248.

ADVERTENTIEN.

Tot mijn en mijner kinderen diepe droefheid, overleed heden, in den ouderdom van ruim vijf en twintig jaren, mijne zeer geliefde oudste Zoon, den Heer FERDINANDUS HENRICUS FRANCISCUS RIGTERS, student in de H. Godgeleerdheid in het Seminarie te Warmond.

AMSTERDAM, 2 Feb. 1848.

Wed. G. J. RIGTERS, Geb. NABER.

Verzoeke deze algemeene, als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Moest ik voor bijna drie jaren kennis geven van het overlijden mijner geliefde Echtgenoote, mij toen nalatende vier hulpbehoevende kinderen, op heden, 6 Februarij, geef ik andermaal kennis van het overlijden mijner dierbare geliefde Echtgenoote LAMBERTA FRANCISCA KORTENHORST, in den ouderdom van bijna 36 jaren, na eene kortstondige maar hevige ziekte, na eene hoogst genoegelijke Echtvereeniging van twee jaren, mij nalatende een kind van naauwlijks één jaar. Zoo staar ik dan met mijne hulpbehoevende kinderen, het dierbare overschot na, terwijl ik hoop en vertrouw, dat zij in de Eeuwige Heerlijkheid opgenomen worde en daar vergelding moge verkrijgen voor hetgene de dierbare aan mij en de mijnen hier op aarde heeft gedaan. God, hope ik, zal mij in deze harde beproeving versterken.

AMSTERDAM, 6 Februarij 1848.

H. A A. KLOOSTERHUIS.

Strekkende deze algemeene ook tot bijzondere kennisgeving aan vrienden en bekenden zoo binnen als buiten deze stad.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.